

Přirozená nedílnost území Československé republiky. Pohlížíme-li na horopisnou mapu střední Evropy, totiž bývalých centrálních států, Německa a Rakouska — ihned bije nám do očí na třech stranách horami přesně ohraničený kosočtverec. Jest to česká země — od nepamětných dob česká domovina — až na naše doby království České. Největší německý státník, dosud nikým nepřekonaný — Otto Bismarck proto nazval Čechy pevností samým Bohem založenou! To jest pojmenování a označení úplně stavu věci odpovídající. Pevnost ta chráněna proti vnějšku Krkonošemi, Rudohořím a Šumavou a jen proti Moravě jest nižší pohoří, t. j. Česko-moravská vysočina: jenom na té straně, jako při uměle založené pevnosti neboli rudě, jest volný vchod čili vstup do pevnosti (Kele) přes toto mírné pohoří; neboť Morava není a nebyla nikdy cizinou, nýbrž jest součást těla českého. Přirovnávání Čech ku pevnosti samotnou přírodou založené jest tady vsutku neobyčejně přiléhavé.

Kdož pak tuto pevnost udržeti chce — ten i řede vším držet musí její hlavní hradbu (enceinte) t. j. Šumavu, Rudohoří a Krkonoše; neboť kdyby nepřítel zmocnil se této okružní hradby — neb třeba jen severní části její, tedy ztracena jest celá česká země — neboť uvnitř roviny není mimo řeky žádné valné opory pro obranu země. Držení přirozených hranic jest tedy pro každou českou vládu nezbytností, neb bez těchto přirozených hranic jest každá vláda nad českou zemí ohrožena, ano předem ztracena.

Čechy nyní zněmčelé jsou tedy (Chebsko nečítají) nedílnou částí, samým Bohem, samotnou přírodou vytvořené pevnosti — uvnitř jejich nehybných hranic položenou; kdož by se vzdával těchto hlavních hradeb — vydával by celou zemi do rukou cizoty.

To jest vedle ochrany našich menšin také příčina, proč nelze ani pomýšleti na odloučení okraje od zeměpisné jednotky od nepamětných, prachistorických dob nedílně trvající.

J. H

Zánik časopisu »Zeitschrift für Notariat und freiwillige Gerichtsbarkeit in Oesterreich« jest důsledkem rozpuštění rakouského spolku notářského, tedy důsledkem války světové. Zanikl koncem roku 1918 po 60leté pouti. Do výboru nového spolku *Deutschösterreichischer Notarenverein* zvoleni mimo jiné též notáři z Chebu a Olomouce. Podle prohlášení předsedy mají volby ráz prozatímní. Organem spolku má býti měsíčník: *Deutschösterreichische Notariats-Zeitung*, jenž vyjde koncem ledna 1919.